

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα της ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμην.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἵσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δέξα... Καὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 5.

Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς
κραυγῆς μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὁτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε. Τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

φωνῆς μου. Τὸ πρωΐ παραστήσομαι σοι καὶ ἐπόψομαι· δτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἔργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ φεῦδος. Ἀνδραί αἵμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος· Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβούλιῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτοὺς δτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὔφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον·

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Κύριε ώς ὅπλῳ εύδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς 44.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν·
λέγω ἔγῳ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ ἡ γλῶσσά
μου κάλαμος γραμματέως ὁξυγράφου. Ὁραῖος
κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἔξεχύθη
ἡ χάρις ἐν χείλεσίν σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε
ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ρόμφαιαν
σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ. Τῇ ὥραιότητί
σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ
κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ
πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε
θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου
ἡκονημένα, Δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου
πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἔχθρῶν τοῦ βασιλέως.
Ο θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος· ράβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς
βασιλείας σου. Ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ
ἔμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς,
ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς
μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία
ἀπὸ τῶν ἴματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων
ἔξ ὧν εὔφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ
τιμῇ σου· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἐν ἴματισμῷ διαχρόσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀκουσον Θύγατερ καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὗς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστι Κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς τῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὔφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι οἱ υἱοὶ σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς 45.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψειν ταῖς εὔρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὅρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἡχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὅρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ δρυμήματα εύφραίνουσιν τὴν Πόλιν τοῦ Θεοῦ. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψιστος. Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακὼβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακὼβ.

Δόξα... Καὶ νῦν... ἄλληλούϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'.

Εἶτα, Δόξα... καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὔτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἔκεινης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐνῷ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ως ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὶ σε καλέσωμεν, ὡς Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ὄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἀγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴτα Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ὕχος πλ. δ^ν. Ποίημα Σωφρονίου.

Βηθλεὲμ ἔτοιμάζου· εὔτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ Σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἥλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὕᾳ, κράζοντες· Ἐπὶ γῆς εύδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δίς, ἀνευ στίχου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Εἰς τὴν Α΄/Ωραν. Ἡχος λατ. Νη.

Χ ^N
 Βη θλε εμ ε τοι οι μα α ζου ευ
 τρε πι ι ζε ε ε σθω η η η φα α
 α α ατ νη το σπηηλαιονδε χε ε ε σθωω
 Δη η η α α λη θει α α η ηλ θεν η η
 σκι α πα ρε ε ε ε δρα α α α με και
 Θε ος α αν θρωω ποι οις εκ Παρ θε ε νου ου πε
 ε φα νε ε ε ρωω ω ω ται Δη μορφω θεις
 το καθη μα ας και θε ω σας το προ ο ο οσ
 λη η η ημ μα Δη δι ο Α α δα αμ α α να α
 νε ου ου ου ται αι συν τη Ε ευ α κρα α α

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ζο ο ο ον τες ε πι ι γης ευ δο κι ι α α
 ε ε πε φα α α νη σω σαι το γε ε ε
 ε ε νο ος η η η μων

΄Ηχος γ'.

Στίχ. Ό Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος
ἔξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι
ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· Καὶ σὺ
Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη
ἐν τοῖς Ἡγεμόσι, προευτρεπίζουσα τὸ σπῆλαιον·
ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἔξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν
Ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστὸς
ὁ Θεός, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον
Ἰσραήλ. Δῶμεν αὐτῷ ἀπαντες μεγαλωσύνην.

΄Ηχος Γα

Στίχ. ρ̄ ο ος α πο Θαι μαν η ξει

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΩΝ

καὶ ο α γι ος εξ ὁ ρους κα τα α
σκιι ι ι ου ου ου δα α σε ε ε ε ε
ο ος

π Νυ υν προ οφη τι κη η προρ ρη η η
σις πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υστι
κω ως η η φα α α σκου ου ου ου σα α και
συ Βη θλε ε εμ γη η Ι ου ου ου ου δα
ου δα μω ω ω ως υ υ πα α αρ χεις
ε λα χι ιστη εν τοις η η γε μο ο ο
ο σι ι προ ευ τρε πι ιζου ου σα α το σπη
λαι ο ον εκ σου γαρ μοι οι ε ξε λε ε ευ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

σε ται η γου ου με ε ε νος ^χ_় των ε
 θνων δι α σα αρ κος ^χ_় εκ Παρ θε ε ε
 ε νου ου Κο ο ο ρης ^χ_় Χριστο ο ος ο
 ο Θε ε ε ος ος ποι μα νει ει ει ει
 το ον λα ο ο ον αυ του τον νε ε ο ον
 Ισ ρα α α η ηλ ^χ_় δωμεν αυ τω ω α πα
 αν τες με γα α α λω συ υ υ υ υ υ
 νην ^χ_়

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
 ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα Δόξα... Ἡχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν Παρθένον·
 Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι;

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἀπορῶ καὶ ἔξισταμαι, καὶ τὸν νοῦν
καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ
ἐν τάχει. Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ
τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, ἀντ' εὐφροσύνης,
τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι
προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ δῆνειδος
ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ Ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς
ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τὶ τὸ
δρώμενον;

Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸν.

Ἄροξα Πατρὶ καὶ Γῇ ω καὶ Αγίῳ
ω Πνεύματι
Καὶ νῦν καὶ αἱ εἱς καὶ εἰς τους αἱ ω
ω ω ναὶ τῶν αἱ ω ω ω νων αἱ αἱ
μην
Ταδε ε λε ε γει Ι ω ωση ηφ προς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΩΝ

την Πα α αρ θε ε ε ε νον **λ** Μα ρι ι α
τι ι το ο δρα α μα του ου ου το **λ** ο εν σοι τε
ε θε α αμαι **λ** α πο ρω ωκαι ε ξισταα
μαι και τον νου ουν κα α τα πλη η ητ το
ο ο ο μαι **λ** λα θρα α τοι οι νυν απ ε ε
μου ου γε νου ε ε εν τα α α α χει
Μα ρι ι α τι ι το ο δρα α μα του ου ου το ο
ο ο εν σοι τε θε ε ε ε α α α α μαι **λ**
αν τι ι τι μη η η ης αι σχυσ υ νη ην
αντ ευ φρο ο συ υ υ νης τη η ην λυ
υ υ υ πην **λ** αν τι του ε παι αι νει ει σθαι **λ**

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τον ψο ο γον μοι προ ση η η η γα α α α
γες ουκ ε ε τι φε ε ρω λοι οι πον ^Δ το ο ο
ο ο νει δος α α αν θρω ω ω πων ^Δ
υ πο γαρ ι ι ι ε ρε ε ε ω ων ^Δ
εκ του να α ου ω ως α με εμ πτον Κυ ρι
ι ου ου σε ε πα ρε ε ε λα α α α βον ^{Δ*}
και τι ι ι το ο ρω ω ω με ε ε ε
νο ο ον ^Δ

*^Δ και τι ι ι το ο ρω ω με ε νο ο ο

ον ^Δ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας.
Ἴχος δ'.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Γιός μου εῖ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. **Ἀ**ἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ὙΕθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5:1-3

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος τοῦ ὙΕφραθᾶ μὴ ὀλιγοστὸς εῖ ἐν χιλιάσιν ὙΙούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἔξελεύσεται τοῦ εἰναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ ὙΙσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἔως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὙΙσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἴσχυΐ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἔως ἄκρων τῆς γῆς.

‘Ο Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1:1-12

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Γίῳ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὅς ὅν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ὄντι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἐαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνومα. Τίνι γάρ εἴπε ποτε τῶν Ἀγγέλων· Γίός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Γίόν· Ο θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ὁάβδος εὑθύτητος ἡ ὁάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε δὲ Θεὸς δὲ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὗτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ δὲ ἀυτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον.

Κεφ. 1:18-25

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἡ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὔρεθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου. Ἰωσὴφ δὲ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὁν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἵδού Ἀγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ, υἱὸς Δαυΐδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκα σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἅγιου. Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

άμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Γιόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἀγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἔως οὗ ἔτεκε τὸν Γιὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ καταχυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

άθανατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ δόνοματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ'). **Δόξα... Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ὀφεις ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐμήν.

Εἴτα τὸ Κοντάκιον.

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον μ'.

Οὐταντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχὴ: Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἔρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείας τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Λαμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἰτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμούς.

Ψαλμὸς 66.

Ο Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι
ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς,
καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν
σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν Ἐθνη ὅτι
κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ Ἐθνη ἐν τῇ γῇ
ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ
Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῇ
ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ
Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς,
καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς.

Ψαλμὸς 86.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς
ἀγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ
πάντα τὰ σκηνώματα Ἱακὼβ. Δεδοξασμένα
ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Μνησθήσομαι Ὁραὶ βαθυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἴδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύροις καὶ λαὸς Αἰθιόπων οὗτοι ἐγενήθησαν ἔκεī. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Γψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ως εὔφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ.

Ψαλμὸς 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοί. Παντιεὶς με ὑσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεὶς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεὶς μοὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἀγαλλίασιν, καὶ εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται
ὅστεα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ
πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ
πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, δὲ Θεός, καὶ πνεῦμα
εὐθὺς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ
ἀπορρίψῃς μὲ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω
ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς, ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι με ἐξ αἰμάτων, δὲ Θεός, δὲ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλώσσα
μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις. Θυσία τῷ
Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην δὲ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἱερουσαλήμ. Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφοράν, καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

μόσχους.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'.

*Ε*ἰτα, **Δ**όξα... καὶ τὸ Τροπάριον.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐνῷ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ως ὁ Ἄδαμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὸν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε, σὺ εἰς ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἴκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ε*ἰτα φάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἡχος πλ. β'.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἔτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Φάτνῃ πενιχρῷ Γίδῃ μονογενής, κείμενος ὀρᾶται βροτός· καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ Μάγους ἀστὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελῶδοῦμεν· Τριάς Ἅγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς, ἄνευ Στίχου.

Εἰς τὴν Γ' Ωραν. Ἡχος πᾶς Πᾶ.

π
Ου ου ου τος ο Θε ος η η μων ου
λο γι σθη η σε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ
ος α α α αυ τον ο τε χθει εις ε ε εκ
Πα αρ θε ε ε νου και τοις αν θρω ω ποις
συ υ υ να να α στρα α α φεις φατ νη
πε ε ε ε ε νι ι χρα α α α α α
α α α α γι ος μο ο νο ο γε ε νης
κει με νο ο ος ο ρα α ται αι βρο ο ο τος

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

π̄ καὶ σπαρ γὰ α νοιοὶς πλε κε ε ε ται
 ο ο τη η η ης δοξης Ku υ ρι ι ι ι ος Δ
 καὶ μα α α γους α α στη η ηρ μη η νυ
 υ υ ει εις αυ του ου προσκυ υ νη η
 η σιν καὶ η μεις με ε ε ε λωωω
 δου ου ου με εν Τρι α ας α α γι ι ι α σω
 σον τα ας ψυχα α ας η η η η μων π̄

Δίς, ἀνευ Στίχου.

ΤΗχος πλ. δ'.

Στίχ. Ό Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἄγιος
ἔξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ δρῶσαι
τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ
κατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι
ηὐδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι·

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου

Πάλιν τὸ αὐτὸν.

Ἄχος λα Nη. Θε ος α πο Θαι μαν
 η ζει και ο α γι ος εξ ο ρους κα
 τα ασκι ι ι ου δα α α α σε ε ε ε ε
 ος Δ Προ της γεν νη σε ως τη ης σης τρο μω
 ο ρω ω ω σαι αι Δ το μυ στη η ρι ο ον
 Κυ ρι ι ε αι νο ε ραι αι στρα τι αι κα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τε πλη^η η ητ το^ο ο ον το^ο ως γαρ βρε
φοις νη πι α ασαι η ηυ δοκη^η σας ο τον
πιλον κοοσμη^η σας τοις α α α στραα α
α σι^{δη} και φα ατ νη των α λογων α να α
κε κλι^η σαι ο δρα κι συ υ νε ε χων^{δη}
πα αν τα γης τα α πε ε ε ε ρα α α α τα
τοι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι
α α^{δη} ε ε γνωσθη^η σου η ευ σπλαγχνι^η
α Χρι^η στε^{δη} το με γα ε ε ε λε ο ος δο
ο ο ο ξα α α α σοι^{δη}

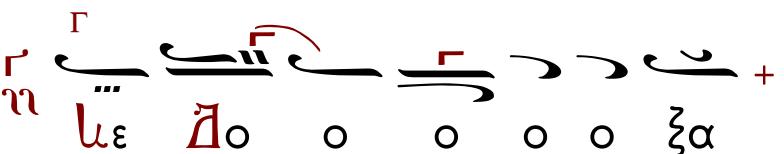
Είτα Δόξα... Ἡχος γ'.

Ίωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἀγίων ἦν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ;
Ἐγὼ φησι, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ
χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν
γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς
προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν
δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ο σαρκωθεὶς δι'
ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Πάλιν τὸ αὐτὸν.

Ὕχος ḥ Γα. ḫ
πα τρι ι ι ι καὶ αι γι υι υι ω ω ω
καὶ αι Α α γι ω ω Πνε ε ε μα α α α

τι ι
καὶ νυ υ υ υ ν καὶ αι αι α ει ει ει
καὶ εις τους αι ω ω να ας των αι αι ω ω

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΩΝ

πρότερον α α α μην

πρώτη ω σηφ ει πε ε η η η μιν

πιω ως εκ των α γι ι ι ω ων η ην πα

ρε ε ε λα α βες κο ο ο ο ρη ην

εγ κυ ον φε ε ε ρει εις ε εν βη θλε ε εμ

ε γω φη σι ι τους προ φη τα ας ε ε ρευ

νη η η η σας και αι χρη μα τι σθεις υ πο

ο ο α αγ γε ε ε λου πε ε πει ει σμαι

ο ο ο ο τι Θε ε ον γεν νη η

σει η Μα ρι ι ι α α α α νε

ερ μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου ου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Καὶ ἦλθεν ἡ μέγιστη ὥρα τοῦ κόσμου
 οὐ εἰ εἰς προοσκυνη σιν ἀλλὰ μά αγοι εξ α α
 να το λωων η η ζουσι συνδωω
 ροις τι μι ι ι οις λαατρε ε ευ ο ο ο ον
 τε ες ο σαρ κω θει ει ει εις δι η η
 μας Κυ υ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο ο
 ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

**Καὶ εύθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας
 Ἡχος δ'.**

Οτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ ἐδόθη
 ἡμῖν.

Στίχ. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου
 αὐτοῦ.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Βαροὺχ 3: 36-38, 4:1-4

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἔτερος
 πρὸς αὐτὸν. Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης
 καὶ ἐδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ίσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ’ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτήν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται.

Ἐπιστρέφου Ἰακὼβ καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῷς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοί ἐσμεν Ἰσραὴλ· δτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ ἡμῖν γνωστὰ ἐστιν.

‘Ο Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. 3:23-29.

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρούρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

έβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι
Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ
ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ
ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς
Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ
κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. 2: 1-20

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα
παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ
πρώτη ἐγένετο, ἥγεμονεύοντος τῆς Συρίας
Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες
ἀπογράφεσθαι, ἔκαστος εἰς τὴν ἴδιαν πόλιν.
Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ
πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν
Δαυΐδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι
αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυΐδ,
ἀπογράφασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ
αὐτῷ γυναικί, οὕσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ
εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ
τεκεῖν αὐτήν. Καὶ ἐτεκε τὸν Γίὸν αὐτῆς τὸν
πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ, ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἴδοὺ Ἀγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἀγγελος· Μὴ φοβεῖσθαι· ἴδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὃς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὔρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ Ἀγγελοι, καὶ οἱ ἀνθρωπoi οἱ Ποιμένες εἶπον πρὸς ἄλληλους· Διέλθωμεν δὴ ἔως Βηθλεὲμ καὶ ἵδωμεν τὸ ὄντα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἥλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

διεγνώρισαν περὶ τοῦ ρήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν Ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἴσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ'). **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἀρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐλέη μήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

‘Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον μ'.

‘Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὕρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

πολυέσπλαγχνος, δ τοὺς δικαιίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, δ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον γ̄.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ήμας, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχὴ.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε,
Γείτονος μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με
τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ οἵτις ἐπίστασαι κρίμασι,
σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι
εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ὝΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Ἐκτην Ὁραν,
λέγοντες εύθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς 71.

Ο Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.
Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς
πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη
εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς
υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.
Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἥλιῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης
γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ¹
πόκον καὶ ὥσει σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.
Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

πλῆθος εἰρήνης ἔως οὐ ἀνταναιρεθῆ ἢ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἔως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι· Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι· Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ Ἑθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα ὡς οὐχ ὑπῆρχε βοηθὸς. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἔξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντὸς· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτὸν. Ἐσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὁρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἔξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἥλιου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς

γῆς· πάντα τὰ Ἱερά μακαριοῦσιν αὐτὸν.
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν
θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα
τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς 131.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ καὶ πάσης τῆς
πραότητος αὐτοῦ. Ως ὕμιοσε τῷ Κυρίῳ ηὔξατο
τῷ Θεῷ Ἰακὼβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα
οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς
μου, εἰ δώσω ὅπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ
τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν
τοῖς κροτάφοις μου, ἔως οὗ εῦρω τόπον τῷ
Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακὼβ. Ἰδοὺ
ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν
τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν
τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι
Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ εἰ καὶ ἡ
Κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου
ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου
ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου
σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

σου. Ὅμοισεν Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν. Ἐκ χαρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἢ διδάξω αὐτοὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως τοῦ αἰώνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰώνος ὥδε κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην αὐτὴν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

Ψαλμός 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Υψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἰ, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν. Ὅτι αὐτὸς ὁρύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὁφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ’ ἐμὲ ἥλπισεν καὶ ὁύσομαι αὐτὸν· σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ’ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω αὐτὸν. Μαχρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

σωτήριόν μου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'.

Εἰτα, **Δ**όξα... καὶ τὸ Τροπάριον.

Ετοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐνῷ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ως ὁ Ἄδαμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὸν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἴσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἴκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἰτα φάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ὕχος α'.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ὄνωθεν, ἐν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ οΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν
καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετάς
ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν
Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν
θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ύψιστοις δόξα,
Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὔδοκία
ἐπεφάνη, τὸν Ἄδαμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς
ἀρχεγόνου ἀρᾶς ὡς Φιλάνθρωπος. Δίς, ὅνευ
Στίχου.

Εἰς τὴν ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ Οραν. Ἡχος ἡ Πα.

Ἐντεπιστοιε παρθω ω με εν εν θε ε
ε ε ε ως και κα τι δωμενσυ γ κα τα
α α α βα α α σιν θε ι ι κηην α νω
ω θεν εν Βηθλε εμ προ ος η μα α ας
ε εμ φα α α νως και νουν καθαρ θεν τε
ες τωω βι ι ω προ σε νε εγ κω μεν α

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΩΝ

βρε τα α ας αν τι μυ υ υ ρου προ
ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ιστως των γε
νε θλι ι ι ων τα α ας ει ει σο ο ο δου
ους ε πι των ψυ χι κων θη σαυ ρι σμα α
των κρα α α ζο ο ο ον τες εν υ ψι
ι στοιοις δο ο ξα Θε ω ω τω εν Τρι
α α α α δι δι ου εν αν θρωω ποις ευ δο
κι α ε ε πε φα α α α α α α α
α α α νη η η τον Α δαμεκ λυ τρω
ω σα α σθαι της αρ χε γο νου α ρας ω
ως φι λα α α αν θρωω ω ω πος

΄Ηχος δ'.

Στίχ. Ό Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἔξει καὶ ὁ ἅγιος
ἔξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ·
σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ
καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς
εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾶ κτίσας χειρὶ τὴν
κτίσιν, σπλάγχνον ὄρᾶται πλάσματος. Ω βάθος
πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς
ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ
ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ.

΄Ηχος Δ Πα.

Θεος αποθαι μανη ζει και
 ο αγιος εξ ο ορους κα τα σκι
 ι ι οουου δα σε ε ε ε ος
 ακουε ε ου ρα α νε και ε νω

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τι ι ι ζου ου η η η γη σα λευ θη
η τω τα θε με ε ε ε λι ι ι ι α ε
πι λα βε τω ω τρο ο μος τα α κα τα α
χθο ο νι ι α ο τι ο Θε ος τε και αι
Κτι ιστης ^Δ σα α αρ κο ος ει σε δυ πλα
α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι ισας
χει ει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν ^Δ σπλαγ
χνο ον ο ο ρα α α ται πλα α α α σμα
α α α α τος ω βα θο ος πλου ου ου ου
του και σο φι ι α ας και γνω ω σε ω ως
Θε ε ε ου ^π ως α νε ξε ρευ νη η τα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

τα κρι ι μα τα Α αυ του **Δ** και α νε ξι
χνι α στοιοιοι αι ο ο δοι αυ του ου

Ειτα. **Δ**όξα... ḥχος πλ. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλῆττον καὶ συνέχον καὶ εὔσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, Ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσὴφ δὲ Μνήστωρ· Τὶ τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος Δάμαλις;

Καὶ νῦν... πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Καὶ νῦν. ḥχος λῃ Πα.

π **Δ**ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι γι ω
και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΩΝ

νας τωναι ω ω ω νων α α α μην
 πρε ε ευ τέχρι στο φο ο ο ο ροι οι
 λα α οι κα τι ι δω μεν θα α α α αυ
 μα πα σαν ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ
 τον και αι συ νε ε ε ε χον και ε ευ
 σε βω ω ως προ ο σκυ νου ου ουν τες
 πι ι στει α α νυ υ μνη η η η η σω
 ω ω ω μεν ση με ρον προ ος Βη η θλε ε
 εμ εγ κυ μο νου σα α Ko ο ρη πα ρα γι
 ι ι ι νε ε ε ε ται θη του γεν νη η σαι αι
 τον Ku υ υ υ υ ρι ι ι ι ον χο ροι

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΩΝ

δε α αγ γε ε λω ω ω ω ων προοτρε ε ε
ε ε ε χου ου ου ηου ου ου ου σι και τα
αυ τα βλε ε ε ε ε πων ε βο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο α α α α α α
α α ι ω ση ηφο μνη η η η η
η η η η η η στωω ωω ωρ τι το εν
σοι ξε ε ε ε ε νο ον μυ υ υστη η
ρι ο ον Παρ θε ε ε ε νε και πωως με
ελ λεις λο χε ε ε ε ευ σαι η α πει
ρο ζυ υ γος Δα αμα λι ι ι ι ι ι ι ις

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Καὶ εὐθύς, Προκείμενον τῆς Προφητείας.
Ἅχος πλ. δ'.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἴπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου
ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 7:10-16, 8:1-4, 8-10

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἱακώβῳ λέγων·
Ἄλητησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὑψος. Καὶ εἴπεν
Ἰακώβῳ· Οὐ μὴ αἴτήσω οὐδὲ οὐ μὴ πειράσω
Κύριον· Καὶ εἴπεν (Ἡσαΐας)· Ἄκούσατε δὴ
οἶκος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν
ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα;
Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον.
Ίδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καὶ τέξεται
υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ.
Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι
αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ
ἀγαθὸν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν
ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ
ἀγαθὸν. Καὶ εἴπεν Κύριος πρὸς με· Λάβε
σεαυτῷ τόμον καινόν μέγαν, καὶ γράψον εἰς
αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου. Τοῦ δέξέως προνομὴν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ποιησαι σκύλων. Πάρεστι γὰρ· Καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου· Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱὸν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἡ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἡ μητέρα λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς. Γνῶτε Ἐθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἴσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἴσχύσητε καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ὅν βουλὴν βουλεύσησθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς.

‘Ο Άποστολος.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.1:10-14, 2:1-3

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὗτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσεὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἔκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ὅν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἐνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἡτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον.

Κεφ. 2: 1-12

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἵδού, Μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἀστέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἥλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου· Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδᾳ· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται Ἡγούμενος, ὃς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. Τότε Ἡρώδης, λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἤκριβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου, ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κάγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ Βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἴδού, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προηγεν αὐτούς, ἔως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ Παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

αύτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ’ ὄναρ, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι’ ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὄνοματός σου. Κύριε, δύσαι ἡμᾶς, καὶ ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ'). **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον μ'.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον γ̄.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχὴ.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Γίόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἰκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ βῆσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἰνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἔξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Γίῳ,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ὩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὭΡΑ ΕΝΑΓΓΗ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς φαλμούς.

Ψαλμὸς 109.

Εἰπεν δὲ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ὅτε τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως σου ἐξαποστελεῖ Κύριος ἐκ Σιῶν καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἔχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεως σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἀγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὁμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἴερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν

σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ Βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλμὸς 110.

Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτíρμων ὁ Κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἴσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν Ἐθνῶν· Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἀρχὴ Σοφίας φόβος

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Κυρίου· σύνεσις δὲ, ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς 85.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὗς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχὴν μου. Ὁτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικῆς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι επήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὄμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ Ἐθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὁτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῷ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὔφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

δνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν δλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ δνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ο Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἴδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν... ἄλληλούϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'.

Εἴτα, Δόξα... καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὔτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἄδαμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν...

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἴτα ϕάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ὕχος βαρὺς.

Εξεπλήτετο ὁ Ἡρώδης, ὅρῶν τῶν Μάγων τὴν εὔσεβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἡκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἡτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὔσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

Δὶς τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου.

Εἰς τὴν Θ' Ωραν. Ὕχος καὶ Γα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΩΝ

χ Γ
η ε ξε πληττε το ο ο Η ρω ω ω
δης η ο ρωων των μα α γων τη ην ευ σε βει
α αν και τω θυ μω νι κω με ε νος του ου
ε ε ε τους η κρι βο λο γει το ο δι
α στη μα α μη τε ρες η τε κνου ου ουν
το ο και η α ω ω ρος η λι κι
ι α των βρε ε φω ων πι κρως κα τε ε
θε ρι ζε το ο μα ζοι ε ξη ραι νο ον το
και πο ο ροι γα λα α κτο ο ος συ υ νε ε στε ε
ε ελ λο ο ον το με γα α η ην το δει νο ον
δι ο ο ευ σε βω ως πι ιστοι οι συ υ νε λ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Φο ὁ ον τε ες προσκυ νη σω μεν του ου
 Χριστουτη ην γε ε ε εν νη η η σιν
 ᾨχος β'.

Στίχ. Ό Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος
 ἔξ ὄρους κατασκίου δασέος.

὾τε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπῃ ἐτιτρώσκετο,
 πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί
 ὄρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταράσσεσαι,
 ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτόν μυστήριον;
 Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἀπαντα, τὸ παράδοξον
 ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι’ ἔλεον, ἐν
 τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο·
 δηνπερ τικτόμενον, ὅψει ως ηὐδόκησε· καὶ τῆς
 χαρᾶς πλησθείς, προσκυνήσεις ως Κτίστην σου,
 ὃν Ἀγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι,
 σὺν Πατρὶ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
 ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ἄχος Δι.

Ἄχος Θεος α πο Θαι μαν η ζει και

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

χ Δ B

ο α γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ι
 ου ου ου ου δα σε ε ος

Ω τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε νε ε λυ
 πη ε ε ε τι τρωω ω ω σκε ε ε ε το

προς Βη θλε ε εμ α α α παι αι αι ρω ων
 ε βο ο α αις προς α αυτο ο ον τι ο

ρων με ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα ζεις
 και αι τα ρα α ασ σε σαι α γνο ω ων
 ο ολως το εν ε μοι φρι κτο ον μυ

στη η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο
 θου φο ο ο βον α α α α πα α α αν τα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

το πα ρα δο ο οξον ε ε ε ε εν νο ο
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ε
ο ος κα α ατει σι ι γαρ ε πι γης δι ι
ε ε λε ε ε ον εν τη ε μη η η
μη η τρα α α νυν και σα αρκα απροσε
λα α α βε ε ε ε το ο ον περ τι ι
κτο με ε ε νο ον ο ψιω ω ως ηυ δο ο
ο ο κη η η η σε και της χα ρας πλη
η η η η η σθει εις προσκυ νη η η
η σεις ως Κτι ι ι στη η ηνσου ον αγ
γε λοι οι οι υ μνου ου σιν α απαυστως και

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ οΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

αι δο ζα α α α ζουουου σι συν Πα
τρι και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α
τι

Είτα, Δόξα... Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. β'

Ιστέον ὅτι τὸ ἔξῆς Ἰδιόμελον "Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου" ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Είτα φάλλεται μελῳδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο χορῶν.

Ἡχος λ. π. Πα.

π^M π ε ε ε ε Ζοοοζα Πα τρι ι ι ι
και γι ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι ι ι ι ι π

π π και νυ υ υ υν και αι αι α ει και
εις τους αι αι ω ω ω ω ω νας δι των αι

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

—**πατέρας** —

π

ω ω ω νων α α α μην

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (**ἐκ τρίτου**).

Ράκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ Μάννα δύμβρίσας τῷ Λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Γίὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν Γένναν Χριστέ (**γ'**).

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

—**πατέρας** —
πη με ρον γεν να α ται αι αι ε ε
εκ Πα αρ θε ε νου **ο** δρα κι τη ην πα α

—**πατέρας** —
π (γ')

σαν ε ε χων κτι ι ι ι σιν

—**πατέρας** —
πα κει κα θα α περ βρο ο τος σπα α αρ γα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ οΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

α νου ου ου ται ^Δο ^φτη ου σι ι α α
α να α α φης

Θε ο ο ος εν φα α ατ νη α να
κλι ι ι νε ε ε ε ται ^φο στε ρε ω
ω σας τους ου ρα α νους ^Δπα α λαι κα ατ
α α αρχας

Εκ μα ζω ων γα λα τρε ε φε ε ε ε
ται ^Δο ο εν τη ε ρη η η η μω μα αν να
ομ βρη η σας τω ω λα α α ω

Μα γου ου ους προ ο οσκα α λει ει ει
ται ^Δο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΘΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΩΝ

π
σι ι ι ι ας

π π π π π π π π
Δω ρα α α του ου ου τωων αι αι αι

ρει ο γιυι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε
νου

π
νου

π π π π π π π π
Προ σκυ νου μεν σου ου την Γε ε εν

π π π π π π π π (γ')
να αν Χρι ι ι στε

π π π π π π π π
Δει ει ει ει ει ξονη η μι ι ι ι

π π π π π π π π
ι ι ι ι ι ι ι ιν και τα θει

π π π π π π π π
ει α α σου Θε ε ο φα α α νει ει α

π π π π
α α α α α

Δ
ο

Και εύθυς τὸ προκείμενον τῆς Προφητείας.
Ἔχος δ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ὄνθρωπος, καὶ ὄνθρωπος,
ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς
ἀγίοις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 9:6-7

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν,
οὗτος ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ· καὶ
καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλῆς
Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἴσχυρός,
ἐξουσιαστής, ἀρχῶν εἰρήνης, πατὴρ τοῦ
μέλλοντος αἰῶνος· ἐγὼ γὰρ ᾔξω εἰρήνην ἐπὶ¹
τοὺς ἀρχοντας εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ.
Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ
οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ καὶ ἐπὶ¹
τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ
ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ,
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Οἱ ζῆλοι
Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Ο Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **Κεφ. 2:11-18**

Ἄδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ
ἐνὸς πάντες· δι' ἦν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ δόνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἔκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ’ αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἡ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ὀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἄγγελων ἐπιλαμβανεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὁθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς δόμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων, γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον.

Κεφ. 2: 13-23

Ἄναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ Ἅγγελος Κυρίου φαίνεται κατ’ ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων·

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἔως ὃν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ᾧν ἐκεῖ ἔως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρήθεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Γίόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἵδων ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἡκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ρήθεν ὑπὸ Ιερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ραμᾶ ἡκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἥθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἵδοù, Ἀγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ, ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας, ἀντί Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἔκεī ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ’ ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ὥρθεν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ

δόνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἐλέησον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον μ'.

‘Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ διξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον γ̄.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι
ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχὴ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας
ἀγαγῶν ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου
κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν
Παράδεισον ὀδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ
τὸν θάνατον ὥλεσας, ἵλασθητι ἡμῖν τοῖς
ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις
σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἡνομήσαμεν, καὶ οὐκ
ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι
εἰς τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν
ὅδον τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ'
ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα.
Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ
Ἄγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι
ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ωΡΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἀνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπταυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γάρ εἴ ἡ δύντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.